

mange Ting. Paa en saadan Billigelse er f. Eks. den højtærede Krigsminister i Øjeblikket begyndt paa at gennemføre Indlæggelsen af Vandklosetter ude paa Rigensgades Hospital. Skønt Forslaget derom først kommer paa Tillægsbevillingsloven, er der dog afsendt en Skrivelse til Ministeren fra Finansudvalget om, at han gerne maa iværksætte denne Foranstaltning, og den er formodentlig allerede paabegyndt.

Ordføreren (*Anders Nielsen*): Det ærede Medlem spørger, hvorfor man har sat 3 Aar i Stedet for 5 Aar. Det hænger naturligt sammen med, at de 3 Aar blev nævnte her i Tinget under Generaldebatten, som vi havde under Finanslovens 2den Behandling. Vi finde, at 3 Aar ere en passende Tid. I den ere, om jeg saa maa sige, Bevillingerne gaaede hele Møllen igenem, men ogsaa først da kunne vi se, hvorledes Anmærkningen virker, medmindre vi gribe ind og rette Spørgsmaal og faa Svar for Bevillingsanvendelsen foreligger i Statsregnskabsform.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) mener, at Ministeren kunde komme og begære Tilslutning for sine Foranstaltninger i smaa Partier hos Finansudvalget. Finansudvalget skulde altsaa sidde og gøre Akkord med den højtærede Krigsminister om en anden Anvendelse af Bevillingerne end den, Tinget har stemt for. Den Maade at hævde Bevillingsretten paa forstaar jeg ikke ganske, Jeg sætter Pris paa Finansudvalget, men at Udvalget, naar denne Anmærkning skulde være saa farlig at vedtage en bloc, skulde kunne give stykkevis Bemyndigelse til Overflytningen fra Konto til Konto Tid efter anden i Løbet af Vinteren — de to Standpunkter kan jeg ikke rigtig rime sammen.

Zahle: Det er ikke saa vanskeligt at rime de to Standpunkter sammen, thi i det ene Tilfælde kan Ministeren gøre, hvad han vil, og muligvis Ting, som slet ikke vinde Tilslutning i Rigsdagen, men i det andet Tilfælde maa Ministeren komme til Finansudvalget, som netop i den Slags Sager har en vis Myndighed og er et Udtryk for Folketinget, og spørge det, og han kan da, naar han har faaet Samtykke fra

Udvalget, med nogen Sikkerhed gaa ud fra, at det ogsaa vil blive billiget af det høje Ting. Men hvad det drejer sig om, er det, at det ikke skal paalægges den nuværende Minister, saaledes som det har været paalagt alle andre Ministre, at spørge først. Den ærede Ordfører sagde, at det var, fordi 3 Aar vare saadan et passende Tidsrum, at man har sat 3 i Stedet for 5 Aar. Hvorfor skulde 5 Aar ikke være lige saa passende et Tidsrum? det var det, den højtærede Minister først foreslog. Der maa ligge en Realitet i, at man har forandret dette.

Ordføreren (*Anders Nielsen*): Det ærede Medlem er meget spørgesyg og maa være meget forlegen for at finde Udflugter, naar det skal gøres til et Kardinalpunkt, at de 5 Aar ere blevne til 3. Er det ærede Medlems Argumenter svundne ind til det Minimum, som de burde have holdt sig paa hele Tiden, glæder det mig at kunne konstatere dette.

Zahle: Den ærede Ordfører bebrejder mig, at jeg retter saa mange Spørgsmaal, men det skyldes for en meget væsentlig Del den ærede Ordfører og den højtærede Konseilspræsident. Jeg maa jo spørge og spørge, atter og atter, fordi jeg ikke kan faa noget klart og tydeligt Svar. Jeg har bestandig ikke faaet noget klart og tydeligt Svar paa mine tre Spørgsmaal: Vil Finansudvalget kunne spørge allerede i November Maaned, hvorledes Anmærkningen bliver anvendt? Vil man kunne gaa ud fra, at ikke en Øre ved Hjælp af denne Anmærkning vil blive overført til Fæstningen? Vil man med Sikkerhed kunne gaa ud fra, at Kanonerne ikke blive anvendte til Fæstningen? Paa disse 3 Spørgsmaal har jeg endnu ikke faaet noget klart Svar.

Ordføreren (*Anders Nielsen*): Af Hensyn til Tiden skal jeg ikke fortsætte Diskussion med det ærede Medlem. Det er ogsaa ganske overflødig. Det ærede Medlem kan læse sin Rigsdagstidende i Faste-lavnferien — jeg haaber, vi faa nogle Dage fri, — saa vil han faa fornødent Svar paa berettigede Spørgsmaal vedrørende den Sag, vi her behandle.